

کودکی متولد می‌شود و همه اعضای خانواده از این موضوع خوشحال می‌شوند. همسایه‌ای برای خانواده غذا می‌آورد و دوستی برای کمک به نگهداری این عضو جدید، از راه می‌رسد.

شاید شما هم چنین واقعه خوشحال‌کننده‌ای را تجربه کرده باشید. دیدن چنین محبت و توجهی که افراد برای سلامت و خوشی کل خانواده دارند، چقدر باعث دلگرمی است! این همان ماهیت جامعه است.

در این درس، پیش‌زمینه و مبنای کتاب مقدسی جامعه را بررسی خواهیم کرد. ماهیت جامعه یکی از نخستین اصولی بود که در کلیسای اولیه تعلیم داده شد. این موضوع همچنین، اصلی بود که مسیح به ما تعلیم داد، و گفت یکدیگر را محبت کرده و به فکر همدیگر باشیم. این درس به شما درکی واضح‌تر از این موضوع خواهد داد که عضو یک جامعه مسیحی بودن، چقدر شگفت‌انگیز است.

همچنان که این درس را مطالعه می‌کنید، از روح‌القدس بخواهید به شما نشان دهد که چگونه در تمام فعالیت‌های خود با دیگران، ماهیت جامعه را نمایان کنید.

سرفصل‌ها

- A. معنای جامعه
- B. تشکیل جامعه
- C. مبنای کتاب مقدس جامعه

اهداف این درس

- ۱. جامعه را تعریف کنید
- ۲. تعیین کنید که چه چیزهایی برای تشکیل یک جامعه ضروری است
- ۳. نمونه‌هایی از جامعه که در کتاب مقدس به چشم می‌خورند، ارائه دهید.

A. معنای جامعه

هدف اول: جامعه را تعریف کنید

در زبان انگلیسی، کلمه جامعه معمولاً به مجموعه‌ای از افراد با علایق مشترک اشاره دارد که در مکانی مشخص زندگی می‌کنند. اما در زبان اسپانیایی، کلمه *comunidad*، به مکان یا محلی که شخص در آن زندگی می‌کند، اشاره ندارد، بلکه بیانگر محبت و توجهی است که یک شخص نسبت به دیگری دارد. این کاربردی عالی و برتر از کلمه جامعه است.

به علاوه، از کلمه جامعه می‌توان برای توصیف گروهی از مردم استفاده کرد که با هدفی مشترک، گرد هم جمع شده‌اند. به عنوان مثال در برخی کشورها، افرادی که کار مشترک دارند سازمانی به نام اتحادیه صنفی تشکیل می‌دهند تا منافع مشترک خویش را بهتر پیش ببرند.

بخش دوم کتاب مقدس یعنی عهد جدید، نخست به زبان یونانی نوشته شد. کلمه یونانی کویونونیا (koinonia) در عهد جدید اغلب «رفاقت» یا «مشارکت» ترجمه شده است. این کلمه بیانگر همکاری یک شخص با شخص دیگر، در یک زمینه خاص می باشد و بر رابطه متقابل دلالت می کند، رابطه ای که تمرکز آن بر دادن یا گرفتن است. علاوه بر این کلمه کویونونیا «شراکت»، «همدلی» یا «همکاری» نیز ترجمه شده است. این کلمه برای اشاره به مشارکتی صمیمی و نزدیک مثل رابطه ازدواج به کار رفته است.

در اینجا نمونه هایی مهم از نحوه کاربرد کلمه کویونونیا در کتاب مقدس ارائه شده است. این آیات را به دقت مطالعه کنید:

۱. یوحنا ۶:۱۲ - یک منبع مالی مشترک که عیسی و شاگردانش با هم در آن سهم بودند (بودجه ای که از آن، مخارج خود را پرداخت می کردند).
 ۲. اول قرنتیان ۱۶:۱۰ - شراکت در خون مسیح، به هنگام شرکت در مراسم عشاء ربانی
 ۳. اول یوحنا ۳:۱، ۷:۶ - مشارکت بین ایمانداران و خدای پدر و پسرش عیسی مسیح
 ۴. اول قرنتیان ۲۰:۱۰ - در رابطه با شرکا؛ هشدار در زمینه «شریک نشدن با دیوها»
 ۵. رومیان ۲۶:۱۵ - پیشکش یا هدیه مالی که از طرف مسیحیان یونان به اورشلیم فرستاده شد.
- در این آیات، مفهوم سهم شدن، مشارکت و همکاری مشاهده می شود. این توضیح خوبی برای مفهوم جامعه به شمار می رود

پرسش‌های کاربردی

۱. کدام یک از کلمات زیر کویونیا یا جامعه را تعریف می‌کنند؟ دور آن خط بکشید.
 - (a) هدیه
 - (b) اشتیاق
 - (c) شرکا
 - (d) مشارکت
 - (e) حکمرانی یا تسلط
 - (f) سهم شدن
- پاسخ‌های خود را با پاسخ‌های ارائه شده در پایان این درس مقایسه کنید.

B. تشکیل جامعه

هدف دوم: تعیین کنید که چه چیزهایی برای تشکیل یک جامعه ضروری است.

همه ما یک سری مفاهیم خاص را تقریباً درک می‌کنیم. اکثر ما از مفاهیم ابتدایی کشاورزی باخبریم. خاک باید آماده پذیرش بذر باشد. در برخی کشورها، کشاورزان خاک را با بیل زدن آماده می‌کنند. در کشورهای دیگر، گاوهای نر به وسیله یک گاوآهن چوبی زمین را شخم می‌زنند. در جاهای دیگر، از تراکتور استفاده می‌شود؛ اما در تمام این موارد، مفهوم شخم زدن مشترک است که همان خاک را نرم و زیر و رو کردن است تا بذرها بتوانند رشد کنند. سپس، نوبت به کار سخت جدا کردن علف‌های هرز از خاک، می‌رسد تا گیاهان فضای کافی برای رشد داشته باشند. سرانجام هنگامی که گیاه بالغ یا رسیده شد، محصول جمع‌آوری می‌گردد.

این مفهوم اساسی شخم زدن، کاشتن، صبر کردن و درو کردن، تقریباً

در تمام کشورها یافت می‌شود. شاید روش‌ها یکی نباشند، اما نتیجه نهایی مشابه است.

همین مفهوم را می‌توان درباره جامعه بیان کرد. فارغ از این که در خانواده‌ای کوچک زندگی می‌کنید یا در شهری بزرگ؛ مفهوم بنیادین جامعه یکسان است. جامعه یعنی زندگی مردم با یکدیگر. جایی که ۵۰۰ هزار نفر با هم زندگی می‌کنند یا فقط دو نفر، هر دو بیانگر جامعه می‌باشند.

علاقه و توجه، یکی از نشانه‌های جامعه است. عیسی داستان مردی به نام ایلعازر و مردی ثروتمند را تعریف کرد (لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱). در هیچ جای این داستان اشاره‌ای نشده که مرد ثروتمند در حق ایلعازر ظلمی کرده باشد. بلکه تنها خطای او این بود که هیچ وقت نسبت به وی یا شرایطش توجهی نشان نداده بود. در این داستان، مرد ثروتمند و بی‌توجه مُرد و به جهنم رفت چون تا زمانی که زنده بود حقیقت را درباره خدا نپذیرفته بود. خدا به ما تعلیم می‌دهد که نسبت به دیگران بی‌تفاوت نباشیم و به آنها توجه کنیم.

عیسی داستان دیگری تعریف کرد درباره مردی یهودی که مورد حمله دزدان قرار گرفته و بشدت مجروح شده بود. او را در کنار جاده رها کرده بودند تا بمیرد (لوقا ۱۰: ۳۰-۳۷). دو فرد بسیار مذهبی از کنار او گذشتند، اما هیچ کمکی به این مرد مجروح نکردند. در نهایت مردی از سامره، به آن مکان رسید. یهودیان و سامریان رسم نداشتند که با یکدیگر ارتباط داشته باشند. اما بلافاصله شخص سامری ایستاد، زخم‌های مرد یهودی را بست، او را روی الاغش سوار کرده و به مسافرخانه‌ای برد. او به صاحب مسافرخانه سپرد که از مرد مجروح مراقبت کند و هزینه این کار را هم تقبل کرد. این نمونه‌ای زیبا از ماهیت جامعه است.

محبت و توجه، ماهیت جامعه را منعکس می‌کنند. ما باید نسبت به مردم اطراف خود توجه داشته باشیم، علاوه بر این نسبت به کسانی

که در سایر نقاط جهان زندگی می‌کنند، نیز باید توجه و دغدغه داشته باشیم. عیسی گفت: «از همین محبت شما به یکدیگر، همه پی خواهند برد که شاگرد من هستید» (یوحنا ۱۳: ۳۵). این همان ماهیت جامعه است.

پرسش‌های کاربردی

۲. داستان ایلعازر (لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱) و سامری نیکو (لوقا ۱۰: ۳۰-۳۷) را در کتاب مقدس مطالعه کنید. مشخص کنید کدامیک ماهیت جامعه را نشان می‌دهند.

(a) داستان ایلعازر و مرد ثروتمند

(b) داستان سامری نیکو

۳. چه رفتارها و برخوردهایی این دو داستان را متمایز می‌گرداند؟

.....

.....

۴. مشخص کنید در کدامیک از موارد زیر مفهوم جامعه امکان‌پذیر است؟

(a) در شهرهای بزرگ

(b) در روستاهای دور افتاده

(c) در گروه‌های کوچک

(d) جایی که شخصی تنها زندگی می‌کند.

(e) بین دو نفر

C. مبنای کتاب مقدسی جامعه

هدف سوم: نمونه‌هایی از جامعه که در کتاب مقدس به چشم می‌خورند، ارائه دهید.

اولین نمونه جامعه در پیدایش باب‌های ۲ و ۳ یافت می‌شود؛ یعنی در داستان خلقت نخستین انسان، آدم. در این زمان، جامعه تنها بین آدم و خدا میسر بود زیرا آدم بدون گناه بود و مشارکت یا رفاقت (کوپینونیا) او با خدا بسیار شخصی بود. آنها هر روز با یکدیگر صحبت می‌کردند و با هم مشارکت داشتند. از اینرو، خدا و آدم یک جامعه را تشکیل داده بودند.

پس از اندک زمانی، خدا همسری برای آدم خلق کرد و آدم او را حوا نامید (پیدایش ۲:۲۳). در آن مقطع، جامعه بین دو انسان میسر شده بود، زیرا آدم و همسرش حوا در هماهنگی با یکدیگر به سر می‌بردند. آنها با خدا نیز مشارکت داشتند و با تمامی خلقت خدا در صلح و آرامش زندگی می‌کردند. در آن زمان، یک رابطه یا شراکت سه طرفه وجود داشت. این یک وضعیت عالی در جامعه بود!

اما این وضعیت عالی دوامی نداشت زیرا با نافرمانی آدم و حوا از خدا (پیدایش ۳)، گناه وارد جامعه شد. در نتیجه این گناه، آدم و حوا، این جامعه کامل و بی‌عیب را از بین بردند و از خدا جدا شدند.

داستان سرگردانی فرزندان اسرائیل در بیابان، نمونه دیگری از جامعه است (خروج ۳ به بعد را بخوانید). قوم اسرائیل از مصر که در آن به اسارت رفته بودند، سفری چهل ساله طی کردند تا به آزادی در سرزمین وعده برسند. در طول این زمان، آنها قومی سرگردان و بدون خانه‌ای ثابت بودند. اما حتی در طی این جابه‌جایی‌های مداوم از مکانی به مکان دیگر، این مردم در ماهیت جامعه زندگی می‌کردند. خروج ۱۷:۱ می‌گوید: «جماعت بنی‌اسرائیل جملگی از صحرای سین عزیمت کردند.» اسرائیل قومی جامعه‌محور بود، زیرا بین مردم آن ماهیت و روحیه جامعه

حکمفرما بود، یعنی یک رابطه محبت‌آمیز و مشارکتی. وقتی داستان کامل کتاب خروج را می‌خوانید، در خواهید یافت که قوم اسرائیل در بسیاری از شرایط دشوار و نیز پیروزی‌ها با یکدیگر سهیم بودند.

در خروج ۲۰ می‌خوانیم که خدا به قوم اسرائیل ده فرمان داد. این قوانین رفتاری به آنها نشان داد که چطور باید در جامعه زندگی کنند. ده فرمان، شریعت یا قوانین اجباری خدا بودند که ناپستی کسی آن را زیر پا می‌گذاشت. آنها تعلیم می‌دادند که مردم باید نخست خدا را محبت و احترام کنند و سپس همین رفتار را با یکدیگر داشته باشند. این یکی از نخستین تعلیماتی است که در روابط حاکم در جامعه داریم. گویی خدا می‌خواست بگوید که: «از این قوانین اطاعت تا در جامعه‌ای عالی زندگی کنید».

خدا علاوه بر ده فرمان، دستورات دیگری نیز داد که به اسرائیل برای زندگی در جامعه کمک می‌کرد. این قوانین درباره مذب، قربانی‌ها، اعیاد، عادات مربوط به غذا خوردن، رفتار شخصی و رفتار با دیگران بود. خدا این قوانین را داد تا به مردم کمک کند که زندگی وقف‌شده‌ای نسبت به خدا داشته باشند و با ماهیت جامعه زندگی نمایند؛ یعنی با مشارکت، محبت و توجه نسبت به یکدیگر.

به نمونه‌ای از جامعه در عهدجدید توجه کنید. در کلیسای اولیه، پس از نزول روح‌القدس در روز پنتیکاست، روحیه‌ای قوی از اتحاد و شراکت به وجود آمد. اعمال رسولان ۲: ۴۳-۴۷ را بخوانید. آیه ۴۴ می‌گوید که این مردم «در همه چیز شریک بودند» و در دارایی‌های یکدیگر شراکت داشتند. اکنون به تعریف خودمان از جامعه بازگردیم. این کلمات نشان می‌دهند که در کلیسای اولیه «محبت و توجه» و «مشارکتی نزدیک و صمیمانه» برقرار بود. کلیسای عهدجدید یک جامعه بود زیرا افراد در آن به فکر یکدیگر بودند و با هم شراکت داشتند. بیایید که ما نیز چنین باشیم.

پرسش‌های کاربردی

۵. کدام جمله درست است؟ دور آن خط بکشید.

(a) ده فرمان یکی از اولین مجموعه قوانینی است که برای زندگی در جامعه داده شده است.

(b) قوم اسرائیل در دوران سرگردانی در بیابان نتوانست مانند یک جامعه زندگی کند، چون خانه مشخص و دائمی نداشت.

(c) آدم و حوا با خدا، با یکدیگر و با تمام خلقت، یک جامعه کامل را شکل داده بودند، تا اینکه مرتکب گناه شدند.

(d) ما می‌دانیم که در کلیسای اولیه جامعه وجود داشت، زیرا مسیحیان نسبت به یکدیگر محبت و توجه داشتند.

۶. فهرستی از چهار روشی که ماهیت کلیسا را در نمونه‌هایی که مطالعه کردیم به تصویر می‌کشد، ارائه دهید.

.....

.....

۷. این درس در رابطه با این موضوع که چطور می‌توانید ماهیت جامعه را نشان دهید، چه به شما می‌گوید؟

.....

.....

اگر مسیحی هستید، عضوی از جامعه شگفت‌انگیز ایمانداران به شمار می‌آیید. آیا نسبت به سایر اعضای جامعه توجه نشان می‌دهید؟ آیا با نیازمندان سهمیم و شریک هستید؟

پاسخ پرسش‌های کاربردی

پاسخ پرسش‌ها به ترتیب ارائه نشده است تا از مشاهده پاسخ پرسش بعدی، قبل از پاسخ‌گویی جلوگیری شود. به شماره پرسش مورد نظر نگاه کرده و سعی کنید پاسخ پرسش‌ها را از قبل مشاهده ننمایید.

۱. (a) هدیه

(c) شرکا

(d) مشارکت

(f) سهام شدن

۵. عبارات (a)، (c) و (d) درست می‌باشند.

۲. (b) داستان سامری نیکو

۶. یکی از این موارد: سهام شدن، مشارکت، نشان دادن محبت و توجه، احترام گذاشتن، اهمیت دادن

۳. محبت یا توجه نشان دادن

۷. پاسخ شما.

۴. (a) در شهرهای بزرگ

(b) در روستاهای دورافتاده

(c) در گروه‌های کوچک

(e) بین دو نفر